

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: V. L.
nar. X
trvale bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2019, č. j. X

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě brojil žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované X ze dne 31. 7. 2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím odňala žalovaná žalobci podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o

důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o důchodovém pojištění“ nebo „ZDP“), jakož i s přihlédnutím k čl. 46 Nařízení Rady (EU) č. 883/04 ode dne 1. 9. 2019 invalidní důchod.

2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě vypracovaný při kontrolní lékařské prohlídce Okresní správou sociálního zabezpečení Frýdek-Místek (dále jen „OSSZ Frýdek-Místek“) ze dne 25. 6. 2019, podle něhož byl žalobce posouzen tak, že již není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.
3. Krajský soud v Ostravě svým usnesením ze dne 4. 12. 2019, č. j. 19 Ad 47/2019 – 6, které nabylo právní moci dne 16. 12. 2019, postoupil předmětnou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“).

II. Napadené rozhodnutí

4. Žalovaná úvodem napadeného rozhodnutí připomněla, že pro Českou republiku nebyla v příloze VII. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity ve smyslu čl. 46 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, a proto vycházela v této otázce výhradně z českých právních předpisů.
5. Žalovaná vycházela v námitkovém řízení z následujícího zdravotního stavu žalobce. U žalobce byly konstatovány následující onemocnění: vertebrogenní algický syndrom krční a lumbosakrální páteře s poruchou dynamiky bez radikulopatie, vrozená těžká amblyopie levého oka, chronická obstrukční plicní nemoc s astmatem, arteriální hypertenze, senzitivní neuropatie nervus medianus oboustranně.
6. Žalovaná v námitkovém řízení nechala vypracovat nový posudek o invaliditě ze dne 10. 10. 2019, jímž bylo zjištěno, že žalobce není invalidní. Nejde již o invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Jako den zániku invalidity bylo určeno datum 25. 6. 2019.
7. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1 b (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Jde o vertebrogenní algický syndrom krční a lumbosakrální páteře s poruchou dynamiky bez radikulopatie. Žalobce je schopen se zapojit do pracovního procesu se sníženými nároky na fyzickou zdatnost. Pracovní omezení žalobce spočívá ve vyloučení práce fyzicky značně namáhavé (např. zvedání a přenášení těžkých břemen), v nepříznivých klimatických podmínkách a z důvodu praktické jednookosti s vyloučením práce v rizikových provozech – např. ve výškách, nad hloubkami, u pohyblivých strojů a řízení vozidel. Schopnost rekvalifikace je podle posudku zachována.

8. K námitkám žalobce lékař žalované uvedl, že při posouzení v červnu 2018 došlo k nadhodnocení zdravotního postižení. Posudkový závěr OSSZ Frýdek-Místek ze dne 25. 6. 2019 lze potvrdit, přičemž zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídal žádnému stupni invalidity.
9. Pokles pracovní schopnosti žalobce byl stanoven na horní hranici procentního rozpětí, tj. ve výši 20 % zhodnocením celkového zdravotního stavu a jeho funkčního dopadu. Dále posudkový lékař žalované využil ustanovení § 3 odst. 2 citované vyhlášky a zvýšil hodnotu poklesu pracovní schopnosti o 10%. Zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti.
10. Jelikož invalidity je nutnou podmínkou trvání nároku na invalidní důchod, bylo žalovanou správně rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu. Z uvedených důvodů žalovaná námitky zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

III. Žaloba a vyjádření žalované

11. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce pouze uvedl, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, neboť podle jeho názoru jeho zdravotní stav odpovídá částečné invaliditě. Jeho zdravotní stav byl v řízení před žalovanou nedostatečně zjištěn. Proto navrhl, aby příslušné orgány znovu posoudily otázku jeho invalidity.
12. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že žalobce nebyl při kontrolní lékařské prohlídce na OSSSZ Frýdek – Místek dne 25. 6. 2019 uznán nadále invalidním. Zánik invalidity byl určen ke dni jednání. U žalobce se tak nadále sice jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 ZDP, avšak není již invalidní podle ustanovení § 39 odst. 3 ZDP a nejde o invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) ZDP.
13. Proto byl žalobci odňat invalidní důchod ode dne 1. 9. 2019. Žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které je podle jejího názoru dostatečné, přičemž posudek lékaře žalované vypracovaný v námitkovém řízení byl převzat do jeho odůvodnění a byl úplný. K datu vydání napadeného rozhodnutí jde u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který nezakládá invaliditu. Žalovaná odkázala též na posudkové nadhodnocení zdravotního stavu žalobce v červnu 2018. Žalovaná vycházela z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci – zdravotního stavu žalobce a rozhodla zákonně a správně.
14. Žalovaná navrhla, aby byl vypracován posudek Posudkové komise MPSV v otázce invalidity žalobce. Navrhla, aby soud rozhodl ve smyslu závěrů tohoto vypracovaného posudku.

IV. Řízení před krajským soudem

15. V průběhu řízení krajský soud vyžádal správní spis OSSZ Frýdek-Místek včetně připojené zdravotní dokumentace žalobce a také správní spis žalované.
16. Ze správního spisu žalované a OSSZ Frýdek-Místek vyplývají následující skutečnosti. Žalobce podal žádost o přiznání invalidního důchodu dne 4. 6. 2018. Na základě posudku OSSZ Frýdek-Místek ze dne 25. 6. 2018 byl žalobce uznán invalidním v I. stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 35 %. V odůvodnění výsledku posouzení je uvedeno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je lumbago s ischiasem, onemocnění lumbálních a meziobratlových plotének s radikulopatie. Vzhledem k ostatním postižením (zejm. CHOPN, astma bronchiale) byla zvolena kvalifikace dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle kapitoly XIII., odd. E, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Invalidita žalobce vznikla ke dni 12. 3. 2018. Rozhodnutím žalované ze dne 31. 7. 2019 byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 7721 Kč měsíčně.
17. Při kontrolní lékařské prohlídce dne 25. 6. 2019 však posudková lékařka OSSZ Frýdek-Místek shledala, že žalobce již není invalidní, přičemž jeho invalidita zanikla ke dni 25. 6. 2019. Podle tohoto kontrolního posudku je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti nadále vertebrogenní algický syndrom LS páteř, Th páteře bez radikulopatie, který byl hodnocen jako lehké funkční postižení (kapitola XII, oddíl E položka 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.). Pro astma bronchiale byla navýšena horní hranice procentního rozmezí zvolené položky o 10%. Zánik invalidity je v předmětném posudku zdůvodněn neurologickým nálezem, kontrolním neurologickým vyšetřením provedeným více než po roce, a to pouze pro účely OSSZ. Výslovně se uvádí, že při minulém posudkovém jednání došlo nejspíše k nadhodnocení posudkovým lékařem. Celkový pokles pracovní schopnosti činí za využití § 3 odst. 1 cit. vyhlášky 30 %.
18. Krajský soud nechal vypracovat **posudek PK MPSV, pracoviště v Brně** ze dne 23. 4. 2020, který byl zaslán žalobci na vědomí. PK MPSV zasedala ve složení předsedkyně komise a dalšího lékaře z oboru neurologie. Z hlediska podkladů PK MPSV vyžadovala zdravotní dokumentaci praktického lékaře. PK MPSV prostudovala výše uvedenou podkladovou a zdravotnickou dokumentaci, kde mezi lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr; zdravotnická dokumentace je dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru.
19. Z podkladů PK MPSV zjistila, že se jedná se o posuzovaného s anamnézou dlouholetých potíží s páteří. V anamnéze bylo dále u posuzovaného onemocnění chronickou obstrukční plicní nemocí s astmatem. Posuzovaný byl v péči plicní ambulance, plicní funkce nebyly závažně postiženy, dále v lednu 2018 byl léčen pro exacerbaci potíží. Dále bylo v anamnéze onemocnění levého oka (tupozezrakost a konvergentní strabismus levého oka, vizus levého oka je v pásmu praktické slepoty, vizus pravého oka je normální). V anamnéze je dále léčba vysokého krevního tlaku, zvětšené prostaty. Podle názoru PK MPSV došlo při posouzení v červnu 2018 k posudkovému nadhodnocení subjektivně udávaných potíží nad objektivně

prokázanými funkčními poruchami. Zdravotní stav žalobce byl tehdy kvalifikován podle kapitoly XIII. odd. E, pol. 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., nicméně funkční postižení této položce neodpovídalo.

20. K žalobě je mimo jiné doloženo také kardiologické vyšetření z 31. 10. 2019, kdy bylo konstatováno, že vysoký krevní tlak je léčbou kontrolovaný, nově byla na EKG zjištěna porucha srdečního rytmu, byla doporučena medikace a došetření tohoto nového nálezu a tento nově zjištěný stav nemá charakter dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve smyslu platného právního předpisu.
21. Z výše uvedeného vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzovaného po stránce potíží s páteří o onemocnění páteře s minimálním až lehkým funkčním omezením, na páteři byla dlouhodobě popisována porucha dynamiky, intermitentně svalová zkrácení, neurologický nálezn byl minimální až lehký. U žalobce nešlo o postižení páteře se středně těžkým funkčním omezením, nebyly přítomny časté projevy kořenového dráždění, nebyl přítomný funkčně významný neurologický nálezn s poškozením nervu, nebyla přítomna symptomatologie neurogenního močového měchýře, nešlo o postižení páteře s těžkým funkčním náleznem, nebyly přítomny trvalé projevy kořenového dráždění, nebyl trvale přítomný funkčně významný neurologický nálezn s těžkým poškozením nervů, nebyly přítomny závažné parézy či svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, ani závažné poruchy funkce svěračů.
22. Ohledně ostatních zdravotních postižení PK MPSV uvedla, že chronická obstrukční plicní nemoc (CHOPN) s astmatem byla léčena na odborné ambulanci v první polovině roku 2019. Žalobce byl léčen pro protražovanou exacerbaci, nicméně z dlouhodobého sledování došlo opět k normalizaci plicních funkcí. Postižení středových nervů nezpůsobovalo významnou poruchu funkce rukou. Z hlediska onemocnění levého oka byla přítomna praktická slepota tohoto oka při zachované funkci pravého oka, přičemž na tento dlouhodobý stav byl posuzovaný adaptován. Hypertenzní nemoc byla kontrolována medikací. Onemocnění prostaty vyžadovalo užívání medikace a nesnižovalo výkonnost organismu. Hemoroidy neměly dopad na pracovní schopnost. Atypický flutter zjištěný při kardiologickém vyšetření dne 31. 10. 2019 byl nově zjištěným stavem, pro který byla zavedena léčba a doporučeno došetření. Tento nově zjištěný stav však neměl charakter dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
23. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo onemocnění páteře, které PK MPSV kvalifikovala podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., přičemž pokles pracovní schopnosti stanovila pouze na 20 %. Vlastní funkční postižení je někde mezi položkou 1a a 1b, ale s ohledem na profesi žalobce PK MPSV hodnotila podle položky 1b, přičemž hodnocení na horní hranici bylo zvoleno s ohledem na další zdravotní postižení.
24. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 15. 6. 2021 za účasti zástupkyně žalované a v neomluvené nepřítomnosti žalobce. Při jednání krajský soud shrnul obsah soudního a správního spisu a provedl důkaz vypracovaným posudkem

PK MPSV ze dne 23. 4. 2020. Po vyjádření zástupkyně žalované a vyslechnutí konečného návrhu krajský soud přerušil jednání za účelem vyhlášení rozsudku.

V. Posouzení věci krajským soudem

25. Žaloba **není důvodná**.

26. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

27. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

28. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí

rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

29. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněných žalobních námitek. K tomu byl v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 23. 4. 2020, který je podle názoru krajského soudu dostatečně podrobný, srozumitelný a logicky zdůvodněný. PK MPSV zasedala v řádném složení (vzhledem k rozhodujícímu zdravotnímu postižení byl jejím členem odborný neurolog) a posudek má všechny náležitosti stanovené právní úpravou (§ 7 vyhl. č. 359/2009 Sb.). Stran podkladů tento posudek vychází z podrobně rekapitulované zdravotní dokumentace, takže ho lze považovat za úplný. Konec konců, žalobce žádné námitky proti celistvosti a komplexitě podkladů tohoto posudku nevznnesl a nepoukázal na žádné konkrétní lékařské zprávy, které by nebyly vzaty v potaz anebo byly s vypracovaným posudkem v rozporu.
30. Ohledně přesvědčivosti předmětného posudku krajský soud uvádí, že PK MPSV dospěla v otázce invalidity žalobce k témuž názoru jako OSSZ Frýdek-Místek při kontrolní lékařské prohlídce dne 25. 6. 2019 a lékařka žalované v námitkovém řízení. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla shodně kvalifikována podle ustanovení kapitoly XIII., oddílu E položky 1b kapitoly XIII. odd. E přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Odlišně PK MPSV posoudila pouze otázku aplikace ustanovení § 3 citované vyhlášky, pro kterou – na rozdíl od lékařky OSSZ Frýdek-Místek a lékařky žalované – neshledala posudkově významné skutečnosti. Tato odlišnost však nijak nesnižuje přesvědčivost závěru PK MPSV o tom, že žalobce není invalidní. PK MPSV hodnotila další zdravotní postižení žalobce v rámci zvolené položky 1b přílohy k citované vyhlášce na její horní hranici, přičemž se jim věnovala jednotlivě a ve vzájemné souvislosti. Stran postižení levého oka pak považovala PK MPSV žalobce za adaptovaného na toto zdravotní postižení.

31. Posudek PK MPSV krajský soud tedy vyhodnotil jako stěžejní důkaz v otázce invalidity žalobce. Posudkové hodnocení srozumitelně a relativně podrobně líčí veškeré zdravotní problémy žalobce. Jak posudek lékaře žalované v námitkovém řízení, tak i posudek PK MPSV dospěly ke shodnému závěru, že samotné uznání invalidity v červnu 2018 bylo důsledkem posudkového nadhodnocení objektivních obtíží žalobce. Z uvedených důvodů krajský soud neprováděl další dokazování, neboť má za to, že by nemohlo k otázce stupně invalidity žalobce vnést více světla.
32. Krajský soud tedy uzavírá, že v soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobce byl nadále invalidní v I. stupni invalidity k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované, a proto žalobu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I tohoto rozsudku.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

33. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako nedůvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
34. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II. tohoto rozsudku).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. června 2021

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.